

Dániel könyve – Kilencvennyolcadik rēh

Illés hármas alkalmazása és az utolsó napok ítélete: a vizsgálati és a végrehajtó szakasz megértése

Jeff Pippenger
2024-02-29

Illés hármas alkalmazása arra mutat rá, hogy az utolsó napokban lesz egy Illés az utolsó napok kezdetén, és egy Illés az utolsó napok végén. Az „utolsó napok” az ítélet napjai, amely fokozatos, és kétféle ítéletre tagolódik. A vizsgálati ítéletre, amely az utolsó napok kezdetén kezdődött, és a végrehajtó ítéletre, amely az utolsó napok végén megy végbe. Illés hármas alkalmazása elsődlegesen a végrehajtó ítélet történetét ábrázolja, amely a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénnyel veszi kezdetét.

A vizsgálati ítélet azokra korlátozódik, akik megvallották, hogy Isten követői, elsősorban közvetlen hitvallás által, de kisebb számú esetben az életvitel közvetett megvallása által is.

(Mert nem a törvény hallgatói igazak Isten előtt, hanem a törvény cselekvői fognak megigazulni. Mert amikor a pogányok, akiknek nincs törvényük, természettől fogva a törvény dolgait cselekszik, akkor ők, noha nincs törvényük, önmaguknak törvényük: Mint akik megmutatják, hogy a törvény cselekedete be van írva szívükbe, miközben lelkiismeretük is velük együtt tanúskodik, és gondolataik egymást kölcsönösen vádolják vagy mentegetik.)
Róma 2:13–15.

A vizsgálati ítéletnek két elsődleges szakasza van, mert az a halottak életének megvizsgálásával kezdődött (Ádám napjaitól fogva), akik hitet tettek az igaz Istenben, és 2001. szeptember 11-én megkezdte az élők „vizsgálati ítéletének” folyamatát. A vizsgálati ítéletnek van egy másik felosztása is a halottakról az élőkre való átmeneten túl, mert az ítélet Isten házában kezdődik, és az utolsó napokban Isten háza a laodiceai adventizmus. Miután Isten házában az ítélet lezárul a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénnyel, akkor Isten más juhait, akik akkor Babilonban vannak, kerülnek ítélet alá.

A végrehajtó ítélet Isten büntetése azokon, akik elutasították az Ő üdvösségre szóló felajánlását. A végrehajtó ítélet a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénnyel veszi kezdetét. Az Egyesült Államok akkor betölti haragjának poharát, amely egyben kegyelmi idejének pohara is, és az országos hitehagyást országos romlás követi majd. A földkerekség minden nemzete követni fogja az Egyesült Államok példáját a vasárnaptörvény kikényszerítésében, és e nemzetek mindegyike akkor szintén betölti a maga poharát, és ugyancsak országos romlást szenved.

„Amikor Amerika, a vallásszabadság földje, a pápasággal egyesülve kényszeríti a lelkiismeretet, és arra kényszeríti az embereket, hogy a hamis szombatot tiszteljék, a földgolyó minden országának népei arra lesznek indíttatva, hogy kövessék példáját.” Testimonies, 6. kötet, 18.

A végrehajtó ítélet szintén két részre oszlik. Az Egyesült Államokban bevezetett vasárnapi törvénytől addig, amíg az emberi kegyelemidő le nem zárul, amikor Mihály felkel, Isten ítéletei irgalommal elegyednek; de amikor Mihály felkel, Isten haragja, amint azt az utolsó hét csapás kitöltése jelképezi, semmiféle irgalmat nem tartalmaz. A vasárnapi törvény válságának időszakában az emberekre és a nemzetekre sújtó végrehajtó ítéletek irgalommal elegyednek, mert Babilonban még lesznek olyanok, akik akkor lehetőséget kapnak arra, hogy megértsék a szombat és a vasárnap imádata közötti különbséget.

„Ó, bárcsak felismerné a nép meglátogatásának idejét! Sokan vannak, akik még nem hallották a jelen időre szóló próba igazságát. Sokan vannak, akikért Isten Lelke még küzd. Isten pusztító ítéleteinek ideje irgalmasság ideje azok számára, akiknek nem adatott meg a lehetőség, hogy megismerjék, mi az igazság. Az Úr gyengéden tekint majd rájuk. Irgalmas szíve megindul; keze még mindig ki van nyújtva, hogy megmentsen, míg az ajtó bezárul azok előtt, akik nem akartak bemenni.”

„Isten irgalma az Ő hosszantűrésében nyilvánul meg. Visszatartja ítéleteit, várva, hogy a figyelmeztetés üzenete mindenkihez elhangozzék. Ő, ha népünk úgy érezné, amint kellene, a rajta nyugvó felelősséget, hogy az irgalom utolsó üzenetét a világnak átadja, mily csodálatos munka végeztetné el!” Testimonies, 9. kötet, 97.

Isten pusztító ítéleteinek „ideje” a kegyelem ideje azok számára, akiknek nem volt alkalmuk megismerni, mi az igazság. E két „idő” együtt kezdődik, amikor „az ajtó bezárul” a laodiceai adventisták előtt, „akik nem akartak bemenni”.

„Láttam, hogy a szombat az igaz Izráel és a hitetlenek közötti elválasztó fal, és az is lesz; továbbá hogy a szombat az a nagy kérdés, amely egyesíti Isten drága, várakozó szentjeinek szívét. És ha valaki hitt, megtartotta a szombatot, és elnyerte a vele járó áldást, majd mégis feladta azt, és megszegte a szent parancsolatot, az önmaga előtt zárná be a Szent Város kapuit, éppoly bizonyosan, mint ahogyan van Isten, aki odafenn uralkodik a mennyben. Láttam, hogy Istennek vannak gyermekei, akik nem látják és nem tartják meg a szombatot. Nem vetették el a világosságot e dolog felől. És a nyomorúság idejének kezdetén betöltött bennünket a Szentlélek, amikor kimentünk, és teljesebben hirdettük a szombatot. Ez haragra ingerelte az egyházat és a névleges adventistákat, mivel nem tudták megcáfolni a szombat igazságát. És ebben az időben Isten választottai mind világosan meglátták, hogy nálunk van az igazság, és kijöttek, valamint velünk együtt elviselték az üldöztetést.” A Word to the Little Flock, 18, 19.

Az ajtó a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején bezárul, és ezáltal a vasárnapi törvényt megelőző időszak Isten népe „meglátogatásának” „idejévé” válik.

Hogyan mondhatjátok: Bölcssek vagyunk, és velünk van az Úr törvénye? Íme, bizony hamissá tette azt az írástudók hazug tolla. Megszégyenültek a bölcssek, megrémültek és foglyul estek; íme, megvetették az Úr igéjét, és miféle bölcsesség van bennük? Azért másoknak adom feleségeiket, földjeiket azoknak, akik öröklik azokat; mert kicsinytől nagyig mindenki nyereszkedésre adta magát, a prófétától a papig mindnyájan csalárdul cselekszenek. És népem leányának romlását könnyelműen gyógyítgatják, ezt mondván: Békesség, békesség! — pedig nincs békesség. Vajon szégyenkeztek-e, hogy utálatosságot cselekedtek? Bizony, egyáltalán

nem szégyenkeztek, még pirulni sem tudtak; azért elhullanak majd az elhullók között, meglátogatásuk idején elbuknak — mondja az Úr. Jeremiás 8:8–12.

Amiként az ősi Izráellel, úgy a modern Izráellel is: mindkettő elvész, mert nem ismerték fel meglátogatásuk idejét. Isten meglátogatásának ideje a laodíceai adventizmus számára 2001. szeptember 11-én kezdődött, és a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénnyel zárul le.

És mikor közel ért, meglátta a várost, és sírt azon, mondván: Vajha felismerted volna te is, legalább e mai napon, a te békességedre tartozó dolgokat! De most el vannak rejtve a te szemeid elől. Mert napok jönnek reád, amikor a te ellenségeid sáncot vonnak köréd, körülzárnak téged, és mindenfelől szorongatnak; és a földdel tesznek egyenlővé téged és a te fiadat tebenned; és nem hagynak benned követ kövön; mivelhogya nem ismerted fel meglátogatásod idejét. Lukács 19:41–44.

Isten meglátogatásának idején a bölcsek és a balgák örökre elválasztatnak.

„Tudjuk, hogy a meg nem szentelődött hetednapi adventisták, akik ismerik ugyan az igazságot, de összekapcsolták magukat a világiakkal, teljesen elszakadnak majd a hittől, hitető lelkekre figyelve. Az ellenség örömmel tár eléjük csábításokat, hogy Isten népe ellen hadakozásra vezesse őket. De akik igazak és állhatatosak, azoknak erős és hatalmas oltalmuk lesz Istenben.” Manuscript Releases, 7. kötet, 186.

Meglátogatásuk ideje 2001. szeptember 11-én kezdődött, miként azt előképezte a protestáns egyházakra 1840. augusztus 11-én elérkező meglátogatás ideje, és amiképpen a meglátogatás ideje az ősi Izráel számára is kezdetét vette, amikor a Szentlélek Krisztus keresztségekor alászállt.

A végrehajtó ítélet akkor kezdődik, amikor az Egyesült Államok a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején betölti kegyelmi idejének poharát; ez egyben az az idő is, amikor a laodíceai adventista egyház is betöltötte az ő poharát. Az ítélet Isten házában kezdődik, valamint az Egyesült Államok mindkét megromlott szarvának kegyelmi ideje poharán. A protestantizmus megromlott szarva, amelyet korábban a laodíceai adventista egyház képviselt, ekkor megszűnik, és a harmadik angyal filadelfiai mozgalma lesz ezután a protestantizmus igaz szarva és a lelki Jeruzsálem, amely zászlóként emeltetik fel. Ekkor Jeruzsálem a küzdő egyházból a győzedelmes egyházzá változik.

A végrehajtó ítélet megkezdődik Isten pusztító ítéleteinek idejével, amely egyben az irgalom ideje is Isten másik nyája számára, amely még Babilonban van. Akkor kezdődik, amikor véget ér Isten meglátogatásának ideje a laodíceai adventizmus felett. A végrehajtó ítélet előrehalad a Hét Utolsó Csapásig, ahol az ítéletek többé nincsenek irgalommal elegyítve, és azután Jézus visszatér.

Amikor Jézus visszatér, a Jelenések huszadik fejezetében említett millennium (ezer esztendő) azt jelzi, hogy Sátán egy elpusztított földön lesz megkötözve, egyedül, csupán azokkal a lázadó angyalokkal együtt, akik részt vettek az Isten elleni támadásban.

És láttam egy angyalt alászállni a mennyből, akinél volt a mélység kulcsa és egy nagy lánc a kezében. És megragadta a sárkányt, ama régi kígyót, aki az ördög és a Sátán, és megkötözte ezer esztendőre, és a mélységbe vetette őt, és bezárta, és pecsétet tett rá, hogy többé el ne

hitesse a nemzeteket, míg be nem telik az ezer esztendő: azután pedig el kell oldoztatnia egy kevés időre. Jelenések 20:1–3.

Az ezer esztendő alatt a megváltottak vizsgálati ítéletet tartanak az elveszettek fölött, akik még sírjaikban alusznak, várva az egyéni ítéletek befejeződését. A megváltottak megvizsgálják az elveszettek életét és körülményeit, beleértve Sátánt és angyalait is, hogy megállapítsák, kit milyen nagyobb büntetés illet meg az ezer esztendő végén.

És láttam királyi székeket, és leültek azokra, és ítélet adatott nekik; és láttam azoknak lelkét, akiket lefejeztek a Jézusról való bizonyágtételért és az Isten beszédéért, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették fel annak bélyegét homlokukra vagy kezükre; és életre keltek, és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. Jelenések 20:4.

Az ezredév tehát magában foglal egy vizsgálati ítéletet, amelynek befejeztével következik a végső végrehajtó ítélet, amikor a gonosz halottak feltámadnak, és Sátán, aki akkor teljes uralmat gyakorol fölöttük, ráveszi a gonoszokat, hogy támadják meg Jeruzsálemet, amely az ezer esztendő végén alászáll a mennyből. Amint a gonoszok megindítják támadásukat, tűz száll alá a mennyből, és végbemegy a végső végrehajtó ítélet.

És mikor eltelt az ezer esztendő, a Sátán eloldoztatik az ő fogságából, és kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén levő nemzeteket, Gógot és Magógot, hogy összegyűjtse őket a harcra; ezeknek száma annyi, mint a tenger fővenye. És feljöttek a föld szélességére, és körülvették a szentek táborát és a szeretett várost; de tűz szállt alá Istentől az égből, és megemésztette őket. Jelenések 20:7–9.

Noha Illés hármaskör alkalmazása, valamint a követ, aki előkészíti az utat a Szövetség Követe előtt, hogy hirtelen eljőjjön az Ő templomába, szorosan összefüggnek, mégis megfigyelhető szolgálatuk megkülönböztetése abban, hogy Illés elsősorban a követ munkáját azonosítja, valamint a követ üzenetéhez kapcsolódó mozgalmat, amely a végrehajtó ítélet során valósul meg, amely a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénnyel kezdődik. Az a követ, aki előkészíti az utat a Szövetség Követe előtt, elsősorban egy olyan munkát azonosít, amely a vizsgálati ítélet idején valósul meg. A laodiceai adventizmus nem ismeri meglátogatásának idejét, amely az ítélet egy meghatározott időszakát jelképezi.

Nem értik a „jelenvaló igazság” üzenetét sem, amely látogatásuk idején hirdettetik. Kötelesek lettek volna ismerni mind az ítéletet, mind ama napok üzenetét. Kötelesek lettek volna ismerni annak az időszaknak a hírnökét is. Laodiceai vakságukban ellenszegülnek az óra üzenetének, a „békesség és biztonság” üzenetével tagadják látogatásuk idejét, és bizonytalanok abban, hogy ki annak az időszaknak a kiválasztott hírnöke. Ezt az igazságot világosan azonosította a második Illés tanúbizonyossága, aki Keresztelő János volt.

A zsidók tudták, hogy a prófécia azonosított egy eljövendő hírnököt, és Jézus közvetlenül azt tanította, hogy János volt az az eljövendő hírnök.

Mert a próféták mindnyájan és a törvény Jánosig prófétáltak. És ha be akarjátok fogadni, ő Illés, akinek el kellett jönnie. Akinek van füle a hallásra, hallja. Máté 11:13–15.

Látogatásuk idejének legvégső befejezésekor (annak az időszaknak Krisztus történetében, amely az eljövendő vasárnap törvényt jelképezi), miközben Krisztus a kereszten függött, a zsidók azt találgatták, vajon eljön-e akkor Illés, hogy megmentse Jézust. Ha nem ismerték fel azt a követet, akinek elő kellett készítenie az utat a Szövetség Követe számára, aki akkor éppen a saját vérével erősítette meg a szövetséget, nem ismerhették fel Messiásukat. Az utolsó napok laodiceai adventizmusának ismernie kell ítéletét, amely látogatásának ideje. Fel kell ismernie annak az időszaknak az üzenetét, és fel kell ismernie annak az időnek a kiválasztott követét is. Az 1888-as lázadás, amelyet 2001. szeptember 11. jelképez, akkor történt, amikor a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének angyala alászállt. Az 1888-as lázadók megtagadták annak a történelemnek a kiválasztott követei elismerését, amely az utolsó napokat jelképezte.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

Mert így szól az Úr, Izráel Istene nékem: Vedd el kezemből haragom borának e poharát, és itasd meg vele mindazokat a nemzeteket, akikhez téged küldelek. És igitanak, tántorogjanak és örvöngjenek ama fegyver miatt, amelyet közéjük küldök. Ekkor elvettem a poharat az Úr kezéből, és megittattam mindazokat a nemzeteket, akikhez az Úr engem küldött: tudniillik Jeruzsálemet és Júda városait, annak királyait és fejedelmeit, hogy pusztasággá, borzadállyá, csúfolódássá és átokká tegye őket, amint e mai napon van; Egyiptom királyát, a fáraót, szolgálóit, fejedelmeit és egész népét; és az egész elegy népet, Úc földjének minden királyát, a Filiszteusok földjének minden királyát, Askelónt, Azzát, Ekrónt és Asdód maradékát; Edómot, Moábot és Ammon fiait; Tírusz minden királyát, Szidón minden királyát és a tengeren túli szigetek királyait; Dedánt, Témát, Búzt és mindazokat, akik a hajuk szélét lenyírják; Arábia minden királyát és az elegy nép minden királyát, akik a pusztában laknak; Zimri minden királyát, Élám minden királyát és a médek minden királyát; az északiak minden királyát, a közeliakat és a távoliakot, egyiket a másik után, és a föld színén levő világ minden országát; és Sésák király a szék utánuk. Azért ezt mondd nekik: Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Igyatok, részegedjete meg, hányjatok, essetek el, és fel ne keljete többé ama fegyver miatt, amelyet közétek küldök. És ha nem akarják elvenni kezemből a poharat, hogy igitanak, akkor ezt mondd nekik: Így szól a Seregek Ura: Bizony, meg kell innotok. Mert íme, a városon kezdem a veszedelmet, amely az én nevemről neveztetik, és ti egészen büntetlenek maradtok-e? Nem maradtok büntetlenek; mert fegyvert hívok elő a föld minden lakója ellen, azt mondja a Seregek Ura. Te pedig prófétáld ellenük mindezeket az igéket, és mondd nekik: Felülről ordít az Úr, és szent hajlékából hallatja szavát; hatalmasan ordít az ő lakóhelye ellen; riadókiáltást hallat, mint a szőlőtaposók, a föld minden lakója ellen. Zaj jut el a föld végéig, mert pere van az Úrnak a nemzetekkel, törvénybe száll minden testtel; a gonoszokat fegyverre adja, ezt mondja az Úr. Így szól a Seregek Ura: Íme, veszedelem indul ki nemzetről nemzetre, és nagy forgószél támad a föld széleiről. És az Úr megöltei azon a napon a föld egyik végétől fogva a föld másik végéig hevernek; nem siratják, nem takarítják el, és el sem temetik őket: ganéjjá lesznek a föld színén. Jeremiás 25:15–33.